

Underændringsforslag til Nr. 18 af hele Udvalget med Undtagelse af Scavenius;

19) Efter: „at følge“ i Linie 18 udgaa Ordene: „og Jorddrotten er i dette Tilfælde“; og der indsættes i Stedet Følgende: „eller forringer dettes Værdi, og han ikke i det følgende Aar, efterat han derom af Jorddrotten er givet skriftlig Advarsel, afhjælper det Paaankende. Spørgsmaal om, hvorvidt den givne Advarsel har været begrundet, og om den, naar dette erkendes, er i Løbet af næste Aar tagen til Følge, afgjøres ved Skjøn, afholdt paa den ved Lov af 19de Februar 1861, § 5 foreskrevne Maade. Gaar dette Skjøn Enkens Mand imod, er Jorddrotten tillige“.

Til § 9.

Af Udvalgets Mindretal (S. A. Hansen, H. Hansen, S. Sørensen, Chr. Pedersen og Rasmussen):

20) Paragrafen affattes saaledes:

„Naar et Fæstested bliver ledigt, og en af sidste Fæsters Livsarvinger, Svigerbørn eller Stedbørn, der har fyldt sit 18de Aar, bevislig inden Udløbet af de første fire Uger derefter henvender sig til Jorddrotten med Anmodning om at faa Stedet i Fæste, og inden samme Tidsfrist underretter Amtmanden om, at denne Anmodning er sket, men Jorddrotten negter det og overdrager Stedet i Brug til en Fremmed, skal han til Statskassen indbetale en Fjerdedel af Indfæstningssummen og af det 25-dobbelte Beløb af de aarlige Afgifter, der under hvilken som helst Benævnelse ere betingede af Stedet. Beregningen af Beløbets Størrelse sker paa den Maade, som er foreskrevet i Lov af 19de Februar 1861 om Brugen af stemplet Papir, § 21.

Bil Jorddrotten bortfæste eller bortforpagte Stedet til den af sidste Fæsters Efterladte, som derom henvender sig til ham, men ikke kan blive enig med denne om Betingelserne, kan han underrette Amtmanden om de Bil-

kaar, paa hvilke han har tilbudt den Bedkommende Brugen af Stedet, og naar da Amtmanden, efter at have indhentet nøagtig Kundskab om Gaardens Forder og øvrige Beskaffenhed, samt om de Bilkaar, hvorpaa lignende Fæstesteder i de senere Aar ere bortfæstede eller bortforpagtede der paa Egnen, finder de opgivne Bilkaar at være billige, da kan Jorddrotten overdrage Stedet til en Fremmed uden nogen Indbetaling i Statskassen, naar sidste Fæsters Efterladte ikke vil overtage Stedet paa disse Bilkaar. Er denne derimod villig hertil, eller erkjender Amtmanden ikke de opgivne Bilkaar for billige, kan Jorddrotten ikke bortfæste eller bortforpagte Stedet til en Fremmed, uden at den ovenfor bestemte Indbetaling til Statskassen finder Sted.“

Af Indenrigsministeren (tiltraadt af Udvalgets Mindretal Andersen, Bregendahl, Müller, Nyholm og S. Pedersen):

21) Paragrafen udgaa:

Til § 10.

Af Indenrigsministeren: 22) Paragrafen, der bliver § 9, hvis Nr. 21 vedtages, affattes saaledes:

„Saa snart et Fæstested er solgt til Selvetendom eller til Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, til Brugeren eller hans Enke, eller med hans eller hendes Samtykke til Nogen blandt hans Børn, Svigerbørn eller Stedbørn, bortfalder Fæstetvangen paa samme ved Skjødets Lhinglæsning, forsaavidt Brugsforholdet har bestaaet idetmindste i 3 Aar. Er dette ikke Tilfældet, bortfalder Fæstetvangen først 3 Aar efter det nævnte Forholds Stiftelse, naar Retssbetjenten efter Eieren Begjæring og paa hans Bekostning læser en derom udsærdiget Deklaration til Lhinge.

Bliver et Fæstested ledigt, og Eieren vil sælge det, kan det i Løbet af de første 12 Uger ikke sælges til nogen Anden end den sidste Bruger's Børn, Svigerbørn eller Sted-